

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 7 listopada 2018

DIH-2.709.132.2018.CS

DECYZJA DIH-2 NR 70/2018

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 19 września 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257), art. 9a ust. 1 i 2, art. 35a pkt 4, art. 35c ust. 1, art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2018 r. poz. 427, z późn. zm.) oraz art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2018 r. poz. 1930)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 1 października 2018 r., przedsiębiorcy EFEKT SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Myszyńcu – od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 12 września 2018 r., nr PO.161.MP.4.2018.AS, wymierzającej ww. przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, z uwagi na niezamieszczenie na należącej do kontrolowanego przedsiębiorcy stacji paliw (...), w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny dla klientów, czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji, co narusza art. 9a ust. 1 i 2 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz.U. z 2018 r., poz. 427, z późn. zm.),

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej - 4 lipca 2018 r. - działając na podstawie upoważnienia nr 501/2018, przeprowadzili kontrolę – dotyczącą jakości paliw ciekłych, dokumentów pochodzenia i jakości badanego paliwa oraz zamieszczania informacji o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych - na stacji paliw (...), należącej do przedsiębiorcy EFEKT SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Myszyńcu (dalej także: „Strona” lub „Przedsiębiorca”).

W toku kontroli stwierdzono, że Przedsiębiorca nie zamieścił na kontrolowanej stacji paliw informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych, wprowadzanych do obrotu na ww. stacji, co stanowi naruszenie obowiązku wynikającego z art. 9a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz.U. z 2018 r., poz. 427, z późn. zm.), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”. Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 4 lipca 2018 r. nr PU.8361.269.2018 oraz poprzez dokumentację zdjęciową załączoną do akt sprawy.

Upoważnienie do kontroli wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach Strony oraz protokołem kontroli, doręczono Przedsiębiorcy 4 lipca 2018 r. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa, tj. możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2018 r. poz. 1930), dalej „ustawa o Inspekcji Handlowej” i w piśmie z 6 lipca 2018 r., stwierdziła że informacja o zawartości biokomponentów znajdowała się na kontrolowanej stacji paliw, a inspektor reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej był o tym fakcie informowany w trakcie rozmowy telefonicznej z Prezesem Spółki. Ponadto Przedsiębiorca oświadczył, że na skutek wewnętrznego postępowania wyjaśniającego, ustalono iż zmieniono miejsce eksponowania informacji o zawartości biokomponentów i znajdowała się ona na pulpicie lady, w miejscu obsługi klienta.

Pismem z 25 lipca 2018 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustosunkował się do uwag zawartych w piśmie Przedsiębiorcy z 6 lipca 2018 r.

Pismem z 3 sierpnia 2018 r. nr PO.156.MP.4.2018.AS, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował Przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej za

niezamieszczenie w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na kontrolowanej stacji paliw (...), w sposób określony w art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz o prawie do zapoznania się z aktami sprawy, możliwości składania wyjaśnień i wniosków dowodowych.

Pismem z 17 sierpnia 2018 r. Strona wniosła o udzielenie dodatkowego 14-dniowego terminu do zajęcia stanowiska w przedmiocie zgromadzonego materiału dowodowego, z uwagi na urlop pełnomocnika.

Pismem z 23 sierpnia 2018 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przychylił się do wniosku Strony zawartego w piśmie z 17 sierpnia 2018 r.

Pismem z 7 września 2018 r. Przedsiębiorca reprezentowany przez pełnomocnika wniósł o dopuszczenie dowodów z dokumentów Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Ostrołęce. Ponadto Strona podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko, iż ze względu na czynności kontrolne ww. organu, zmieniono miejsce eksponowania informacji o zawartości biokomponentów i znajdowała się ona na pulpicie lady, w miejscu obsługi klienta. W ocenie Przedsiębiorcy postępowanie w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej powinno zostać umorzone.

12 września 2018 r., Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał decyzję nr PO.161.MP.4.2018.AS, wymierzającą Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, z uwagi na niezamieszczenie na należącej do kontrolowanego przedsiębiorcy stacji paliw (...), w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny dla klientów, czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji, co narusza art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Pismem z 1 października 2018 r., Przedsiębiorca – reprezentowany przez pełnomocnika - złożył odwołanie od ww. decyzji, w którym wniósł o jej uchylenie i umorzenie postępowania w sprawie. Zaskarżonej decyzji zarzucono naruszenie art. 7, art. 8 i art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego. W uzasadnieniu odwołania Strona podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie, wyrażone w pismach z 6 lipca 2018 r. i 7 września 2018 r.

Przy piśmie z 11 października 2018 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr PU.8361.269.2018.

Pismem z 16 października 2018 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Strona reprezentowana przez pełnomocnika, skorzystała z przysługującego jej prawa i w piśmie z 25 października 2018 r. podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach. Informacje te, należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Przedsiębiorca, który nie zamieszcza na stacji paliwowej lub stacji zakładowej informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji w sposób określony w art. 9a, zgodnie z art. 35a pkt 4, podlega karze pieniężnej. Wysokość kary pieniężnej na poziomie 5000 zł, wynika natomiast wprost z art. 35c ust. 1 omawianej ustawy.

Odnosząc się do treści odwołania, na wstępie wypada wyjaśnić, iż z powołanych wyżej przepisów, wynika że przedsiębiorcy są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu, które to informacje należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku tj. niezamieszczenie takich informacji w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, powoduje że przedsiębiorca podlega karze pieniężnej. Innymi słowy, aby obciążyć

Stronę karą pieniężną, musi ona wymaganych informacji w ogóle nie zamieścić, lub zamieścić je w miejscu nie będącym ogólnodostępnym (np. na zapleczu), albo uczynić ją niewidoczną (np. zasłaniając plakatem reklamowym), pomimo umieszczenia w miejscu ogólnodostępnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes UOKiK opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 4 lipca 2018 r. nr PU.8361.269.2018 oraz załączona do niego dokumentacja fotograficzna. Niniejszy protokół należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, który korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15). Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż na kontrolowanej stacji paliw nie zamieszczono informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji. Inspektorzy w toku kontroli, stwierdzili brak omawianej informacji, która nie była zamieszczona w żadnym widocznym i ogólnodostępnym miejscu. Jednocześnie dokumentacja fotograficzna zawarta w protokole oględzin, nie pozostawia wątpliwości, iż na kontrolowanej stacji paliw nie zamieszczono informacji dotyczących zawartości biokomponentów.

Mając na względzie treść odwołania, jak również pisma z 25 października 2018 r., Prezes UOKiK wyjaśnia co następuje.

Zarówno w treści odwołania, jak i pisma z 25 października 2018 r., Strona prezentuje stanowisko, iż informacja o zawartości biokomponentów znajdowała się na stacji w widocznym i ogólnodostępnym miejscu przed rozpoczęciem kontroli, a następnie zmieniono miejsce jej eksponowania. Na poparcie tego stanowiska, Przedsiębiorca odwołuje się do rozmowy telefonicznej z kontrolującym inspektorem, kontroli Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Ostrołęce, która miała spowodować zmianę miejsca eksponowania informacji oraz treści pisma z 11 października 2018 r., przy którym przekazano odwołanie do UOKiK.

Odnosząc się do kwestii rozmowy telefonicznej Prezesa Zarządu Spółki EFEKT z inspektorem reprezentującym Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej oraz zarzutów, iż inspektorzy cyt. „*nie pofatygowali się by zweryfikować informacje*” oraz „*nawet nie próbowali zweryfikować*”, należy na wstępie ustosunkować się do treści protokołu kontroli z 4 lipca 2018 r. nr PU.8361.269.2018. Na stronie 2 tego protokołu odnotowano, iż: „*Inspektorzy stwierdzili, że w stacji paliw nie było zamieszczonej*

informacji w miejscu widocznym i ogólnodostępnym dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych oferowanych w niej do sprzedaży. Fotografie ogólne stacji paliw zostaną załączone do akt kontroli". W tym miejscu wypada zauważyć, iż inspektorzy wykonali 13 fotografii na kontrolowanej stacji paliw, które objęły budynek stacji z zewnątrz, drzwi wejściowe do niego, okna, dystrybutory (oleju napędowego i gazu skroplonego LPG), miejsce składowania butli gazowych i zbiornik z gazem oraz wnętrza budynku stacji w tym lady do obsługi klientów. Zgodnie z ww. protokołem, kontrola trwała od godz. 11:45 do godz. 14:15, a więc 2,5 godziny. Ponadto, jeśli chodzi o treść ww. rozmowy telefonicznej, organ I instancji odniósł się do stanowiska Strony w piśmie z 25 lipca 2018 r. Z pisma tego wynika, że Prezes Zarządu Spółki EFEKT powiadomił inspektora, że informacja o zawartości biokomponentów znajdowała się na kontrolowanej stacji przed rozpoczęciem kontroli. Analogiczne stanowisko Przedsiębiorca zajął w piśmie z 6 lipca 2018 r. twierdząc, iż omawiana informacja znajdowała się na stacji, lecz miejsce jej eksponowania zmieniono w związku z cyt. „*przygotowaniem stacji do kontroli zapowiedzianej przez inspekcję sanitarną w dniu 29.06.2018 r.*". Podkreślenia wymaga, że w obydwu przypadkach Strona w sposób jednoznaczny wypowiadała się o okresie poprzedzającym kontrolę, nie zaś o dniu kontroli tj. 4 lipca 2018 r., gdyż w przeciwnym wypadku nie miałyby problemu ze wskazaniem miejsca umieszczenia informacji. Rzekome miejsce zamieszczenia informacji w postaci pulpitu lady zostało wskazane dopiero po zakończeniu kontroli, w piśmie z 6 lipca 2018 r.

Mając powyższe na względzie, należy ponownie zauważyć, iż art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nakłada na przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych, obowiązek zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Z tego płynie wniosek, że Przedsiębiorca powinien informację umieścić i utrzymywać ją w ogólnodostępnym miejscu w sposób widoczny, przez cały czas. W chwili kontroli obowiązek ten nie był jednak realizowany, co wskazano już powyżej. Na marginesie wypada także dodać, że kontrola dokonywana przez inspektorów Inspekcji Handlowej w oparciu o przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w zakresie realizacji obowiązku wynikającego z dyspozycji art. 9a ust. 1 i 2 tejże ustawy, polega na ocenie stanu faktycznego w chwili jej rozpoczęcia. Inspektorzy z oczywistych względów nie oceniają realizacji omawianego obowiązku przed rozpoczęciem kontroli, czy też po jej zakończeniu, a zatem twierdzenie Strony, iż wymagana informacja znajdowała się na stacji

przed rozpoczęciem kontroli, nie pozostaje w sprzeczności z faktem, że informacji nie było w trakcie kontroli. Tym samym za całkowicie niezasadne należy uznać twierdzenia Strony, iż inspektorzy nie pofatygowali się aby zweryfikować uzyskane informacje, gdyż nie jest możliwe zweryfikowanie czy w dniach poprzedzających kontrolę wymagana informacja była umieszczona na kontrolowanej stacji. Niemniej jednak inspektorzy uwiecznili na fotografiach wszystkie ogólnodostępne i widoczne miejsca na tej stacji. Ponownie zatem należy stwierdzić, iż z ich analizy oraz treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że na stacji (...), w dniu kontroli nie było wymaganej informacji o zawartości biokomponentów.

Odnosząc się do kwestii kontroli Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Ostrołęce na należącej do Przedsiębiorcy stacji paliw, należy przede wszystkim zwrócić uwagę na fakt, iż miały one miejsce 20 i 31 lipca 2018 r., podczas gdy kontrola Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej odbyła się 4 lipca 2018 r. Nie tylko terminy, ale i zakres przedmiotowy tych kontroli były różne. Innymi słowy pomiędzy tymi kontrolami trudno się dopatrzeć jakiegokolwiek związku przyczynowo – skutkowego. Poza sporem pozostaje natomiast fakt, iż prowadzenie kontroli przez inne organy nie zwalnia Przedsiębiorcy z konieczności realizacji obowiązku wynikającego z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Jeśli chodzi natomiast o twierdzenie Strony dotyczące zmiany miejsca eksponowania informacji o zawartości biokomponentów na pulpit lady, w miejscu obsługi klienta, należy zauważyć, że dokumentacja fotograficzna załączona do akt sprawy, zawiera zdjęcia ww. pulpitu lady, na którym nie ma informacji o zawartości biokomponentów. Fotografując pulpit lady, podobnie jak i inne miejsca na terenie stacji, inspektorzy dokonywali ich oględzin. Efekt tych oględzin udokumentowali w protokole kontroli z 4 lipca 2018 r. nr PU.8361.269.2018, z którego treści – co należy ponownie podkreślić – wynika, że na kontrolowanej stacji paliw cyt. *„nie było zamieszczonej informacji w miejscu widocznym i ogólnodostępnym dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych oferowanych w niej do sprzedaży”*.

Na marginesie wypada dodać, iż w interesie Przedsiębiorcy jest takie umieszczanie wymaganych przepisami prawa informacji, aby nawet gdy dojdzie do nieprzewidzianych zdarzeń np. kontroli prowadzonych przez inne organy, informacja znajdowała się w miejscu ogólnodostępnym i widocznym.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego treści pisma Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 11 października 2018 r., należy na wstępie zauważyć, iż pismo to stanowi realizację postanowień art. 133 Kodeksu postępowania administracyjnego,

zgodnie z którym organ administracji publicznej, który wydał decyzję, obowiązany jest przesłać odwołanie wraz z aktami sprawy organowi odwoławczemu w terminie siedmiu dni od dnia, w którym otrzymał odwołanie, jeżeli w tym terminie nie wydał nowej decyzji w myśl art. 132. Przesłanie odwołania z aktami sprawy jest czynnością materialno-techniczną. Termin "akta sprawy" obejmuje całość materiałów postępowania zgromadzonych przez organ pierwszej instancji w sprawie administracyjnej. Do materiałów tych należy zaliczyć m.in. protokół kontroli z 4 lipca 2018 r. nr PU.8361.269.2018 oraz dokumentację fotograficzną, z których w sposób jednoznaczny wynika, że na kontrolowanej stacji wymaganej informacji o zawartości biokomponentów nie było w dniu kontroli. Omawiane materiały obejmują oczywiście także zaskarżoną decyzję, w której organ I instancji wyraźnie stwierdził, iż na kontrolowanej stacji nie zamieszczono informacji o zawartości biokomponentów w miejscu widocznym i ogólnodostępnym. W treści pisma z 11 października 2018 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził dodatkowo, że cyt. „*podtrzymuje stanowisko w przedmiocie zasadności wydanej decyzji*”. Tym samym twierdzenie Strony, iż wymagana informacja była w trakcie kontroli, gdyż w omawianym piśmie użyto sformułowania, że „*nie było jej w momencie rozpoczęcia kontroli*” stoi w ewidentnej sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Biorąc powyższe pod uwagę, za niezasadne należy uznać zarzuty naruszenie art. 7, art. 8 i art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego. Wyrażona w art. 7 zasada prawdy obiektywnej, stanowi że w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Innymi słowy postępowanie administracyjne oparte jest na zasadzie prawdy obiektywnej, co oznacza, że celem postępowania jest ustalenie tej prawdy w oparciu o fakty i okoliczności udowodnione. Dotarcie do prawdy materialnej następuje dzięki zgromadzeniu odpowiedniego materiału dowodowego, a następnie jego ocenie. Organ administracji powinien podjąć wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy. Nie ulega wątpliwości, iż w niniejszej sprawie w sposób prawidłowy i wyczerpujący zgromadzono materiał dowodowy, a następnie dokonano jego właściwej oceny. Z kolei przepis art. 8 Kodeksu postępowania administracyjnego, wyrażający zasadę pogłębiania zaufania obywateli do organów Państwa, nakłada na organ administracji obowiązek prowadzenia postępowania w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania. Jednocześnie organy administracji publicznej bez

uzasadnionej przyczyny nie odstępują od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym. Zasada ta wyznacza zatem standardy funkcjonowania organów administracji publicznej, które powinny działać w taki sposób, aby podstawy ich działania były zrozumiałe dla obywateli, a skutki niedopełnienia obowiązków służbowych, czy niewłaściwe prowadzenie postępowania nie może działać na niekorzyść obywateli. Bez wątplenia niniejsze postępowanie było prowadzone w oparciu o obowiązujące przepisy prawa zarówno materialnego, jak i procesowego, a zarazem zgodnie z utrwaloną praktyką organów Inspekcji Handlowej. Art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego stanowi, iż organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Wyrażona w tym przepisie zasada czynnego udziału stron w postępowaniu nakazuje administracji publicznej umożliwienie stronie brania udziału w postępowaniu. Jej wyrazem jest m.in. obowiązek zawiadomienia strony o toczącym się postępowaniu, prawo wglądu w akta, prawo inicjatywy dowodowej itd. Na każdym etapie niniejszego postępowania Przedsiębiorcy zapewniono możliwość czynnego w nim udziału, z której zresztą Strona korzystała.

Reasumując powyższe, należy ponownie zauważyć, iż art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nakłada na przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych, obowiązek zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Z tego płynie wniosek, że Przedsiębiorca powinien informację umieścić i utrzymywać ją w ogólnodostępnym miejscu w sposób widoczny, przez cały czas. W chwili kontroli obowiązek ten nie był jednak realizowany, co wskazano już powyżej.

Wypada w tym miejscu dodać, że obowiązek zamieszczenia czytelnych informacji o zawartości biokomponentów wynika z konieczności zapewnienia konsumentom możliwości weryfikacji, czy oferowane na danej stacji paliwo może być stosowane w użytkowanym przez konsumenta pojeździe, zgodnie ze wskazaniem producenta, warunkami udzielonej gwarancji lub oceny czy nie wywiera ono niekorzystnego wpływu na pojazd. Brak omawianych informacji pozbawia zatem konsumenta możliwości dokonania właściwego - dla jego pojazdu - wyboru paliwa.

Konkludując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, nie stanowią przesłanek do uchylenia

decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 12 września 2018 r., nr PO.161.MP.4.2018.AS, wymierzającej Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, wynikającą z art. 35a pkt 4, z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. niezamieszczenia w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na kontrolowanej stacji paliw (...). Istotą regulacji zawartej w art. 9a omawianej ustawy jest zapewnienie konsumentom swobodnego dostępu do informacji dotyczących zawartości biokomponentów w oferowanych na stacjach paliwach ciekłych. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany, co wynika z ustaleń kontroli.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z upoważnienia

Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska

Dyrektor

Departamentu Inspekcji Handlowej